Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

NE-(poznání)_SOFTBOX

Josef Barták

Plzeň 2020

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Socha a prostor

Diplomová práce

NE-(poznání)_SOFTBOX

Josef Barták

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, červenec 2020 …….

podpis autora

Poděkování

Předem musím poděkovat své rodině za to, že mě podporuje po celý můj život. Své přítelkyni Evelíně Vaněčkové, že to se mnou vydrží i ve vypjatých situacích. Benediktu Tolarovi za výborné vedení po celou dobu na FDULS. Jiřímu Beránkovi. Nesmím zapomenout na Vojtěcha Kuřátka za skvělé fotky a postprodukci. Lukáši Kellnerovi za časté výpůjčky techniky a rady, jak na to. Všem mým výborným přátelům, kteří mi buď pomohli psychicky nebo fyzicky. Například Evě Vystydové, Nicole Dejmkové, Jakubovi Čuzymu, Hugovi Wirthovi a všem dalším, na které jsem možná zapomněl.

„Ty dokážeš velké věci, hlavně ráno na záchodě“

děda

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE 1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY 4
3 CÍL PRÁCE 6
4 PROCES PŘÍPRAVY 8
5 PROCES TVORBY 9
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA 13
7 POPIS DÍLA 15
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR 16
9 SILNÉ STRÁNKY 17
10 SLABÉ STRÁNKY 18
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ 19
12 RESUMÉ 20
13 SEZNAM PŘÍLOH 21

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Něco vytvářet mě bavilo už od útlého věku. Postupným dospíváním a záplavou všemožných aktivit jsem se po konzultacích s rodiči rozhodl po základní škole nastoupit na učňovské studium. Vyučil jsem se uměleckým truhlářem. Na odborné praxi to nebyl problém, ruce jsem naštěstí neměl obě levé. Vytvářel jsem si bokem malé sošky a jiné bokovky. Napadlo mě, že by mě bavilo restaurovat a vdechovat život historickým kusům nábytku. Proto jsem dále studoval v Praze nástavbu, abych mohl dále pokračovat na nějaké vyšší odborné škole zaměřené na restaurování a konzervování nábytku. Při studiu nástavby asi nastává zlom a uvědomuji si, že nechci nic po někom opravovat, restaurovat, konzervovat, zušlechťovat. Nechtěl jsem být svázaný otěžemi pravidel, návodů a nařízení. Začal jsem se porozhlížet po čistě výtvarné vysoké škole.

Jelikož jsem byl ten truhlář, tak mě zaujala tvorba a ateliér sochařství profesora Jiřího Beránka v Plzni, kde jsem zanedlouho skládal přijímací zkoušky. Byl to pro mě nový svět. Volnost. Profesor mi na přijímacích zkouškách řekl, že mě nepřijme, ať jdu na keramiku. To nepřipadlo v úvahu. O to víc jsem byl překvapený, že mě přijal, pravděpodobně po popíchnutí od tenkrát ještě MgA. Benedikta Tolara.

Původně jsem myslel, že budu dělat dřevěné sochy a nic jiného, ale to mi za krátko možná z nepochopení profesora zhořklo. Při prvním čistším pronikání do světa umění jsem si vzpomněl na moji oblíbenou knihu Gilberta Keith Chestertona Ohromné maličkosti. Stala se pro mě zásadní. Vždy mě bavil humor a formu ready made jsem v té době vnímal nepoučeně stroze. Začal jsem pracovat s tímto přístupem. Byla to malá klička od tradičního sochařství, modelování, zase podle nějakých pravidel, i když daných přírodou. Zajímali mě nafukovací objekty. Svařoval jsem igelitové fólie a vytvářel obrovské bubliny. Fascinovalo mě, jak s tak subtilním materiálem jde ohraničit vzduch a tím vytvořit několikametrovou sochu vážící do jednoho kilogramu. Šlo modelovat reliéf naší planety tak zásadně za pomocí něčeho tak jemného, že to bylo k neuvěření.

V roce 2015 byla Plzeň hlavním městem kultury. V projektu Zen-plzen jsem vystavoval s přáteli v nevábném podchodu na Škodově náměstí. Vytvořil jsem instalaci ze stovky porcelánových splachovadel, které na sobě měly otisky dlaní kobaltovou modří. Instalace nesla název Nad žlutým jen rukou máchni, co je hnědé, ihned spláchni. O rok později jsem dělal bakalářskou práci. Baptism, jak se jmenovala, odkazovala ke křtu, který jsem, jako malý, podstoupil. Jednalo se o terárium sahající do výšky převyšující čtyři metry. V útrobách terária žila skupina šneků, které jsem nasbíral. Tito šneci prokousávali do papíru, který byl ovinut okolo terárií, díry. Na papíru byl vytištěný hexadecimární kód, který jsem vytvořil z videa mého křtu. Demonstroval jsem tím změny na mých vzpomínkách, kterých jsem si byl vědom.

V roce 2017 jsem měl první samostatnou výstavu v galerii Ve středu. Devadesátdevět procent děl neslo prvky ready made. Velkou inspirací mi pořád byla kniha Ohromné maličkosti, proto výstava nesla její jméno. Vystavena byla například trubka s jeskyní, značka s podzemním parkovištěm, nafukovací bazénky, fontána ze závlahového mechanizmu na zahrady. V neposlední řadě jsem na zeď udělal spojovací hru, kde při spojení všech teček vznikl portrét Boba Rosse. Bob a jeho kýčovité krajiny mi nastolovaly otázku sebepropagace, internetu, neumění.

Při práci na nafukovacích objektech z igelitů jsem pomalu přešel do reliéfů z plastového odpadu. Vytvářel jsem objekty s pracovním názvem „koláče“. Byly to amorfní struktury roztékající se a spékající se do sebe sama. Koláče jsem vystavoval roku 2018 na výstavě ve veganské restauraci Plevel. Postupně mě to více a více táhlo k obrazu. Vytvářel jsem molitanové obrazy s kompozicí vzdáleně připomínající malby Pieta Mondriana. Tyto obrazy se odvíjely od instalace na toaletě jedné bytové výstavy. Obracel jsem pocit návštěvníka, který má strach, že ho někdo při vykonávání potřeby může slyšet. Místnost jsem odhlučnil a nainstaloval sluchátka. Ve sluchátkách zněly rozhovory z kuřárny, která byla o místnost vedle. Byl tam ukrytý mikrofon v kytce.

Na výstavě Post-generation v roce 2019 jsem vytvářel kulisy kapely, která měla za sebou green-screan a byla nasvícená ateliérovými světly. Místo hlav měla čtyřčlenná kapela televize, na kterých se objevovala při pohledu do kamery vaše hlava. Figury byly polepené džínovinou, která pro mě symbolizovala tuzex a mění v době komunizmu. S obrazy z džínoviny jsem

pokračoval. Brousil jsem jí, dělal do ní díry, savoval. Vytvářel asambláže s fotkami těl. Šlo mi o určité podnícení voyeurství při koukání na dírku v kalhotách.

Postupem času jsem si uvědomil, že k obrazu přistupuji takřka sochařsky. Louhem odebírám pigment. Bruskou obírám hmotu a pak zase naopak přidávám pigment nebo úplně něco jiného. Modeluju obraz. To, co jsem na začátku studia nesnášel a vyhýbal se modelování. To mě v současné době baví a vidím v tom smysl.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Ne-(poznání). Bylo už od začátku jasné, že si buď vyberu toto téma od Benedikta Tolara, anebo nějaké vlastní. Miluji hru se slovy. Přeřeky, dvojsmysly, homonyma. Když jsem byl dítě, mého otce zajímalo UFO a nadpřirozeno. V obrazech, které jsem poslední dobou vytvářel, se začalo objevovat také. Zároveň mě bavilo vidět něco v něčem jiném. Mraky.- UFO. Pes. Zajíček. Řekl jsem si „Proč nevytvořit něco, co vypadá jako něco jiného?!“

Napadlo mě vytvořit výstavu, která ale nebude tak úplně existovat. Posledních pár let si uvědomuji určité odosobnění od umění. Většina lidí konzumuje umění povětšinou zprostředkovaně. Z fotek, internetu atd. Tento fenomén má myslím kořeny v roce 2005, kdy Oliver Laric, Alexandra Domanovic a další založili web s názvem Vvork. Na tento web přidávali kontinuálně různá umění. Po sobě jdoucí fotky děl na sebe nějakým způsobem navazovaly. Když se objevilo vaše dílo na Vvorku, bylo jasné, že vám přijdou nabídky na výstavu. Web fungoval do roku 2O12. Následoval například web contermporaryartdayli.com. Byl ale mnohem víc korporátní. Každý den se tam objeví několik výstav z celého světa. Galerie platí nemalé částky, aby měly reklamu na tomto webu. Contemporaryartdayli vytvořilo určitý nový druh focení výstav. Striktně depersonalizovaný. Foceno ve whiteboxech s přeexponovanými světly. Přednost dostávalo umění, které je na fotce jednoduše sexy. V reálu tomu už tak být nemusí. Dokumentace se stává důležitější než samotné dílo. Umělkyně narozená v Estonsku Katja Novitskova je dobrý příkladem k tomuto fenoménu. Vytváří dvojrozměrné objekty, které mají na sobě natištěnou fotografii. Objekty fungují výborně na fotografii, ale samozřejmě jen z určitého úhlu. Od Katji jsem se inspiroval na výstavě Post-generation.

V roce 2010 založený instagram dává každému možnost prezentovat svoji tvorbu neustále. Konzumovat ještě víc. Stovky výtvarníků, které sleduji na svém profilu, přeskakují v oku neskutečnou rychlostí. Doba se zrychluje. Aby člověk zaujal, pouští se občas do zvláštních věcí. Když Olafur Eliason nechal dovézt ledové kry před Tate, aby poukázal na globální oteplování, chytal jsem se za hlavu. Lodní doprava je ekologicky více náročná než ta letecká. A že se roztaje ledová kra o stovky kilometrů blíže k rovníku než kam normálně patří, mi přijde

celkem normální. Ale každopádně instalace z ker vypadala na fotkách sexy a na instagramu udělala dobrou reklamu samotné galerii.

Některé galerie se snaží vystavovat především podle toho, aby tam přišlo co nejvíce turistů. V Praze za všechny může mluvit Mánes. Výstava tenisek nebo současná výstava The world of Banksy mi připadá jako velkej cirkus. Ale zase, fotky z „výstavy Banksyho“ budou na instagram pěkné.

Poslední dobou vídám fenomén vystavování v lese a různých zvláštních zříceninách, zákoutích. Připomíná mi to Land art 60. let a vymezování se proti institucím. Je zajímavé sledovat, jak jednodenní výstavy v přírodě žijí svůj další život na fotkách na sociálních sítích.

Rozhodl jsem se vytvořit výstavu, která neexistuje.

3 CÍL PRÁCE

Cílů, kterých jsem chtěl touto prací dosáhnout, bylo víc.

Musíme si zprvu říci, na koho je práce především mířena. Je to diplomová práce, tudíž jsem chtěl využít vynucené pozornosti komise prozkoumávat mé dílo. Hlavním cílem je udržet diváka alespoň na pár chvil v určité lži. Snažím se prezentovat fotky z výstavy, která se ale uskutečnila jen v kulisách v měřítku jedna ku deseti. Většina vystavených děl samozřejmě vznikla v lidském měřítku. Doufám, že komise uvěří. Při odhalení objektu samotného si pravděpodobně budou klást řadu otázek.

Cílem mé práce je vytvořit objekt, který bude při nafocení fungovat sám o sobě ve virtuálním světě sociálních sítí. Při správném úhlu pohledu čočky fotoaparátu budou fotky vypadat jako galerie.

Cílem práce bylo vytvořit řadu maleb, objektů, instalací. Výtvarná díla musela fungovat i ve zmenšeném měřítku. Zároveň se musely ztotožňovat s konceptem celé výstavy.

Obrazy – Obrazy na výstavě jsou všechny vytvořeny na džínovině. Čtveřice z nich série „louží“, které odrážejí vesmírnou oblohu. Snažil jsem se o určitou tajemnost a zastřenost. Největší obraz je opět džínový. Věnoval jsem se fenoménu (jako v celém díle) vidět v něčem něco, co to není. Například Ufo v tvarech mraků. Které je pak vyříznuté do plátna a pod ním prosvítá lidská kůže. Chtěl jsem navodit lehce surreálně voayersko erotický pocit. Trojice posledních obrazů na výstavě je obrácený princip instalace na stěnách a je to jakési zastřené vidění. Vytřeštěný zrak.

Objekt – Nafukovací „bublina“ musela v díle fungovat dvousečně. Za prvé měla čistě praktický důvod. A to zaclonit průzory v průchodech „galerie“, aby nebylo vidět do dalších místností. Zároveň jsem ale hlavně musel přemýšlet jako kdybych dělal reálnou výstavu. V době všemožných karantén, omezení, které se na začátku roku 2020 objevovaly, byla ve vzduchu všudypřítomná lékařská zelenomodrá. Pracoval jsem teda s pocitem útisku a rozpínání, mezi kterým byste se museli procpat do sterilní galerie.

Instalace – Instalace z vytištěných očí zírajících dírami ve zdech má navozovat tísnivý pocit, že vás někdo sleduje. Jako pozorujeme díla v galerii, když na ni nahlížíme zprostředkovaně pomocí fotek. Může nastolovat otázky ohledně sdílení svého soukromí na internetu. Může nastolovat otázky toho, co my sledujeme a co je to soukromí.

Především jsem chtěl vytvořit **ILUZI.**

4 PROCES PŘÍPRAVY

Po vybrání tématu jsem se vrátil ke kontinuální práci na již rozpracovaných věcech. Z dosavadní zkušenosti jsem věděl, že nejlepší nápady přichází samy při nějaké tvorbě. Tou dobou jsem si sám začal zase více a více postovat svoje věci na sociální sítě například instagram. Zabředával jsem desítky minut do rolování všemožných umělců a jejich děl. V té době vzniklo i dílo se strojem na bubliny. Stroj produkoval bubliny, které se rozbíjely o obrazovku televizoru, na kterém běžel záznam z mého rolování na instagramu. Efemérnost bublin představovala mé myšlenky. Jejich dočasnost, která je zapříčiněná rychlostí konzumace všemožného vizuálního obsahu. Toto dílo bylo stěžejní pro další vývoj mé diplomové práce.

Začal jsem si více shánět informace o internetovém umění. O prezentaci na internetu, vlastně o současném dění. Uvědomil jsem si, že toho vím opravdu málo o dění posledních dvaceti let.

Poté jsem si musel vytvořit příběh o výstavě, kterému sám uvěřím. Kdybych mu sám nevěřil, nepůsobil bych důvěryhodně. Barbora Baladová mi před nějakou dobou nabízela výstavu v Curychu. Když jsem tedy chtěl vytvořit příběh o výstavě, Švýcarsko pro mě byla jasná volba. Příběh jsem prezentoval na rozpracovanosti práce. Vystavil jsem objekt s Bublostrojem, nějaké obrazy a voyeurské video ze sprchy. Uvěřili. Dostal jsem cenu ateliéru, tak doufám, že k tomu nepřispělo klamné tvrzení, že budu diplomovou práci vystavovat ve Švýcarsku.

Po prezentaci rozpracovanosti práce jsem začal provádět systematický průzkum webů tipu contermporaryartdayli. Zajímal mě fotografický kánon galerií, které se tam objevují. Světlo, podlaha, stěny, půdorys atd.

Po průzkumu následovalo samotné vytvoření plánu galerie a pohledů jednotlivých fotografií tak, aby to působilo co nejvíce věrohodně. Série nákresů a skic a pokusů focení různých miniatur.

Musím podotknout, že od začátku o mém konceptu samozřejmě věděl vedoucí práce Benedikt Tolar. S ním jsem práci soustavně konzultoval a cizeloval.

5 PROCES TVORBY

Jak jsem psal v předchozí kapitole, samotnému vytváření kulis galerie předcházela řada skic a plánů.

Soustavně jsem pracoval na obrazech, od kterých jsem očekával, že by mohly být zmenšeny a vystaveny v této galerii.

Obrazy - Místo našepsovaného plátna používám džínovinu. Baví mě na ní, že už obsahuje pigment, se kterým mohu pracovat obráceným způsobem. Navštěvoval jsem různé prodejny látek, a kupoval vzorky, které jsem posléze zkoušel „savovat“ a prodírat. Nejdříve jsem používal savo, po vícero pokusech je nejlepší chlor rozpuštěný ve vodě. Džínovinu jsem napínal na zakoupené blind rámy, nebo s ní pracoval jako s velkým plátnem v metráži na zemi a maloval abstraktní oblohy. Buď normální, nebo vesmírné. Z tohoto plátna jsem posléze vybíral části, které se mi kompozičně líbily. Tyto části jsem vyřízl a napínal na rámy. Poté jsem je ještě louhem doupravoval, nebo na ně rovnou maloval. Maloval jsem akrylovými nebo olejovými barvami. Využíval jsem na rozdíl od našepsovaného plátna její savost. Džínové plátno jsem spíš mořil a špinil, než že bych vytvářel nánosy barev.

U obrazu s Ufem jsem cíleně louhem maloval mraky ve tvaru připomínajícím létající talíř. Poté vyřízl do plátna rotační tvar Ufa. Do druhého plánu jsem vlepil módní fotografii, kterou jsem našel v popelnici.

Tyto obrazy jsem poté nafotil na bílé stěně a upravil v grafickém programu tak, aby na fotce vypadali reálně. Naformátoval jsem je na potřebnou velikost deset ku jedné a nechal vytisknout v tiskárně. Dlouhou dobu mi trvalo najít papír, který na fotce nebude vzbuzovat pozornost, že nejde o plátno. Tyto výtisky jsem lepil na karton o tloušťce dva milimetry, aby po nabarvení a zaretušování hran vypadali jako plátno o tloušťce dva centimetry. Tyto zmenšené obrazy jsem lepil do vznikající galerie.

Nafouknutý objekt (bublina) – Bublina v tak malé velikosti se vytvářela mnohem snáz než obrovské projekty předešlých let. V hobby marketu jsem zakoupil pytel na odpadky barvy, kterou jsem hledal. Nafoukl fénem na vlasy a vlepil do prostoru tak, aby to odpovídalo mým představám. Poté jsem jí nahřál

horkovzdušnou pistolí, aby se lehce vypla a nebylo poznat podle zvrásnění její velikost.

Oči ve stěnách – Na internetu jsem schraňoval fotografie očí v potřebném rozlišení. Z nich jsem poté vybíral ty, které se mi hodily do plánu. Tyto oči jsem v grafickém programu upravoval tak, aby vypadaly, že koukají z díry. Vytvářel jsem v jejich horní časti stín, který to umocňuje. Tyto oči jsem naformátoval do velikosti přibližně stejné jako je oko reálné. To znamená, že kdyby byla galerie reálně velká, oči by měřili na šířku třicet pět centimetr a na výšku dvacet centimetrů. Oči jsem nechal vytisknout na různé druhy papíru, které jsem poté vyřezával a lepil na stěny do správné kompozice.

Galerie, Věž, Kulisy – Úplně nevím, jak to nazvat, prostě „ten objekt“. Podle plánů, které jsem si vytvořil, vzniknul nářezový plán a podle něho kusovník. Z něj mi vyšlo, kolik dřevotřískových desek budu muset nakoupit. Nakoupené desky jsem odvezl na střeše svého auta do školy.

Podle nářezového plánu jsem si narýsoval místnosti přímo na dřevotřískovou desku. Desku jsem si poté zmenšil z důvodu manipulace ruční kotoučovou pilou. Zmenšené kusy jsem formátoval na formátovací pile na přesné rozměry.

Takto naformátované kusy jsem nahrubo sestavil a vyvrtal díry, do kterých jsem později zašrouboval vruty, které spojovali celou konstrukci. Otvory na světla (podhledy) a výlohy jsem si poté rozrýsoval na desky v patřičných místech. Nahrubo jsem otvory vyřízl přímočarou pilou a poté ofrézoval horní frézkou s kopírovací frézou podle šablony, kterou jsem si k tomuto účelu vytvořil.

Všemu jsem obrousil hrany a zbavil se chyb.

Bílou barvou na stěny jsem natřel to, co mělo být bílé. Několikrát přebrušoval a znova natíral, aby z fotografií nebyl dojem, že je to miniatura. Podlahu jsem natřel nahnědo a poté lakoval a přebrušoval do té doby, než by působila jako leštěný beton.

V grafickém programu jsem si nechal narýsovat tvar, který přesně zapadne do podhledů a vytvoří světla. Tento tvar jsem poslal do firmy, kde mi na laseru vytvořily přesné výpalky těchto tvarů. Výpalky byly z mléčného plexiskla

zvaného Opál. Plexisklové čtverce jsem za pomoci tavné pistole vlepoval do vyfrézovaných otvorů. Abych umocnil dojem světla, vytvořil jsem z tvrzeného polystyrenu o tloušťce půl milimetru lišty. Lišty jsem nařezal na nůžkách v ateliéru šperku. Úhel jsem vytvořil za pomoci sekáče a šablony. Poté jsem silikonem lepil lišty okolo světel. Byla to zdlouhavá a titěrná práce, jelikož světel je asi šedesát pět, takže lišt čtyřikrát tolik.

Spodní část galerie jsem sešrouboval a olepil spodek podlahy ve výšce šest milimetrů, abych mohl udělat lem kolem podlahy.

Zatmelil jsem rohy akrylátovým tmelem a znova přetřel a přebrousil.

Na stěny jsem začal rozmísťovat a lepit oči v kompozici, která lahodila mému oku. To samé jsem musel zkopírovat ve správném rozměru i na druhou kulisu která dohromady tvořila jednu místnost. Samozřejmě jen když to na fotografii bylo vidět. Stejně jsem pokračoval se zmenšenými obrazy. Místnosti jsem zkompletoval a doretušoval detaily.

Z čirého plexiskla jsem vyřezal obdélníky, které jsem naschvál olámal, aby působily z jedné strany jaksi trashově. Poté jsem je umístil jako výlohu na modely. Z dřevěných lišt jsem nařezal části v rozměru shodným s výlohami na modelu. Tyto lišty jsem zušlechtil a natřel na šedivou o odstín tmavší než je podlaha. Následně jsem lišty vlepil do výloh, aby to působilo jako parapet.

V různých hobbymarketech a na internetu jsem sháněl vhodný zdroj světla. Štěstí se na mě usmálo až v jednom obchodě pro elektrikáře, kde měli malá diodová světla za pro mě přijatelnou cenu. Tato světla jsem zakoupil a rozmístil nad plexisklo. Světlo bylo uspokojující a věřil jsem, že dlouhý čas expozice ho ještě znásobí.

Poté jsem s Vojtěchem Kuřátkem postupně odnášel kulisu po kulise do tmavého kontejneru, kde Vojta fotil. Do tmy jsme to přenášeli proto, aby za výlohou byl pocit noci. U místností, ve kterých je vidět bublina, jsem ještě instaloval bublinu přímo na místě. Špatně by se to s ní přenášelo.

Vojta mi velice pomohl s postprodukcí fotek a samotným focením, děkuju.

Jednotlivé místnosti jsem začal vrstvit na sebe a sešroubovávat dohromady do formátu věže. Forma, kterou jsem sledoval, byla řekněme dekonstruvistická i když ten architektonický styl nemám moc oblíbený. A trashová, artbrutová. Chtěl jsem vytvořit kontrast mezi Whitebox, který vznikal v detailech uvnitř a punkovým ztvárněním objektu jako takového. Z venkovní strany jsem přišrouboval některá díla v reálných velikostech na předem připravené bílé části. Aby například roh obrazu nebo oko vykukující ze stěny šlo vyfotit v detailu s patřičným zacílením a rozlišením.

Nafotil jsem samotnou věž jako objekt.

Po celou dobu jsem sdílel proces tvorby na Instagram. Ale takovým způsobem, aby nebylo úplně poznat, o co jde.

Dílo jsem zakryl a umístil tam, kde bude vyčkávat na odhalení při obhajobách. D

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Obrazy – Originály obrazů jsou z džínoviny ze směsi bavlny a elastanu. Ze zkušenosti vím, čím víc bavlny, tím lepší.

Pigment z džínoviny jsem odstraňoval za pomocí roztoku chloru a vody. Poměry se měnily v závislosti na požadovaném odstínu. Roztok jsem rozstřikoval za pomoci střičky na květiny. Nebo jsem použil malířské štětky.

Džínovinu jsem napínal na blind rámy požadovaných rozměrů. Použil jsem sponkovačku a sponky o délce 1 centimetr.

Otvory do plátna jsem vyřezával řezákem.

Miniatury obrazů jsem nafotil fotoaparátem Canon. Nechal vytisknout na barevné tiskárně na papír Rives.

Nalepil jsem je PVAC lepidlem na kartonovou desku o tloušťce 2 milimetry a ořízl do požadovaného rozměru.

Nafukovací objekt – Objekt jsem vytvořil nafouknutím zeleného pytle na odpadky o objemu 120 litrů.

Nafukoval jsem stolním fénem na vlasy.

Samotné kulisy – Vše je vytvořeno z dřevotřískové desky DTD 19 milimetrů.

Naformátované desky jsou spojeny kovovými vruty s 3.5 X 45 milimetrů s hlavou tipu torx.

Stěny jsou natřené akrylátovou barvou Malíř PLUS. Pro samotné nanášení jsem použil válečky různého tipu. Na podlahu a lemy jsem použil směs šedé a černé akrylátové barvy značky Swingcolor. Podlahu jsem postupně leštil brusnými houbičkami různých hrubostí. Poté nalakoval syntetickým lakem Swingcolor bezbarvý lak. Přeleštil houbičkou a přelakoval.

Světla jsou vytvořená z plexiskla tipu Opál. Jsou přilepená tavnou pistolí. Lišty okolo světel jsou z tvrzeného polystyrenu. Výlohy jsou z čirého plexiskla.

Osvětlení jsou malá led světla na 4 AAA baterie. Světla nesou označení Westinghouse Work light.

7 POPIS DÍLA

Dílem cílím na různé cíle, tak i popis musí být mnohovrstevnatý.

Dílo je především soubor fotek, na kterých je zdokumentovaná fiktivní výstava. Fotografie jsou focené ve mnou vytvořeném modelu. Fotky jsou podmanivé, strohé a sterilní. Foceny jsou stylem dokumentace výstav v bílých whitecube gallery.

Dílo je mnou předložený experiment cílený především na komisi. Zkouším si na nich, jestli mnou vytvořená fiktivní výstava bude natolik přesná, že nezačnou pochybovat o její pravosti.

Dílo je résumé informací a vjemů, které jsem vstřebával za období, které jsem strávil v ateliéru Jiřího Beránka a Benedikta Tolara.

Dílo je i soubor obrazů. Obrazů, kde místo lněného nebo bavlněného našepsovaného plátna využívám fluktaci džínoviny a její proměny a absorbci barev. Obrazů, které jsem poté zmenšil do miniatur a vystavil v nitru „galerie“.

Dílo je i věž vytvořená z kulis. Věž, která se rozpadá a zároveň je pevně spojena. Věž, která při bližším ohledání ukrývá ve svých útrobách tajemství v podobě bílých prosvětlených místností. Na stěnách těchto místností visí obrazy a pozorují nás oči, které zdá se zírají skrze fiktivní stěny. V některých místnostech se rozpíná zelená bublina, která proniká z vnitra ven a z venku dovnitř.

Dílo je synonymem dnešní doby. Její zkreslenost a matnost.

DÍLO JE FIKCE.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Na začátku si musím položit otázku „pro jaký obor?“

V případě, že pro obor Socha a prostor přímo na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara, si myslím, že svou prací zásadně překračuju médium sochy, jak je na fakultě vnímaná. Vytvářím experiment, který by studenty a možná i kantory mohl vést k zamyšlení, kde jsou hranice sochy. Jestli ta hranice je za soklem nebo navršeným kopcem. Domnívám se, že má tvorba v průběhu let byla lehce odlišná od zavedených pravidel zpravidla landartovofigurálního ateliéru, a jsem nevýslovně rád, že jsem byl v tomto podpořen. Možná pro některé z ateliéru bude dílo nastolovat otázky soukromí a sebeprezentace. Pro některé to může být na krátkou dobu překvapivé a magické.

Jestli jde o sochu jako médium obecně, tak musím zmínit, že nevím pořádně, jak sochu v roce 2020 vnímat. Je pořád socha to, co vykládá Jan Baleka? Je to samostatné třírozměrné umělecké dílo vytvořené sochařem? Jestli ano, tak bych si měl položit otázku, co je to dobrá socha. Jelikož někteří lidé, co se nazývají sochaři, vytvářejí trojrozměrné objekty, které mohou být sochy, ale podle mě to s výtvarným umění nemá za mák společného. Možná i proto bych se nerad nazýval sochařem.

Výtvarné umění vnímám jako něco, co má velice rozmazané hranice. Rozhodně tento fakt není záležitostí posledních let. Proto i já nějakým způsobem kulminuju mezi různými médii. Bohužel je na to povětšinou nazíráno jako na nevyzrálost a neukotvenost. Čemuž bych se nesnažil odporovat. Však, co už vyzrálo, muže už jen odpočívat nebo se zkazit.

Pro výtvarné umění jako takové má moje práce přínos mizivý. Podobným konceptem se například zabývá cat box conterporary art gallery. Má to však přiznané. Pro mě bylo v tuto chvíli důležité určité pobavení. Experiment.

Dílo má přínos především pro mě. Doufám, že mi dopomohlo k určité vyzrálosti. K uvědomění si sebe sama.

9 SILNÉ STRÁNKY

Hodnotit svou práci je vždy obtížné. Nejraději bych to nechal na jiných. Když už ale musím, tak si myslím, že silná stránka mé věci je určitá forma překvapení. U většiny výtvarných děl od začátku vidíte, jak vypadají a co to vlastně je. Poté už zůstane jen vjem a vaše myšlenky, které postupně odkrývají a vytvářejí koktejl esence z díla a vašich idejí.

Silná stránka mé práce je také určitá vizuální podmanivost ve smyslu vnucení něčeho, co je mým záměrem.

V neposlední řadě doufám, že řemeslné zpracování by se nechalo také zařadit mezi silné stránky této práce.

Určitý přesah mimo konvenční vnímání sochy. Přesah do medií, sociálního experimentu a konceptu.

10 SLABÉ STRÁNKY

Silné stránky bylo těžké hodnotit. Hodnocení slabých stránek je ještě o poznání těžší.

Myslím si, že bych si měl za svou prací stát a slabé stránky se snažit ukrýt nebo z nich vytvořit záměr.

Přece jenom mě napadá například malý rozpočet, takže jsem nemohl objekt dotáhnout tam, kam by to pravděpodobně šlo.

Moje bezpáteřnost je rozhodně taky jedna ze slabých stránek, i když bez ní by toto dílo vypadalo nepochybně jinak.

Určitě si také myslím, že by práce šla vycizelovat o něco více, ale to jsou lehké nuance, kterých bych si všiml jenom já, myslím.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

SARTRE, Jean-Paul. *Zeď.* Praha: Odeon, 1992. ISBN 80-207-0345-4.

DE SAINT-EXUPÉRY, Antoine. *Citadela*. Praha: Vyšehrad, 2011. ISBN 978-80-7429-046-6.

DOSTOJEVSKIJ, Fjodor Michajlovič. *Běsi*. Praha: Leda, 2008. ISBN 978-80-7335-124-3.

PESSOA, Fernando. *Kniha neklidu*. Praha: Argo, 2007. ISBN 978-80-7203-912.

KAVKA, Franz. *Proměna*. Praha: Nakladatelství Franze Kavky, 2013. ISBN 978-80-86911-40-3

https://cs.wikipedia.org/wiki/Socha

https://www.youtube.com/watch?v=PXqfnOBljVE&t=1509s

12 RESUMÉ

With my work I am implying on diferrent themes so my description itself must contain different levels.

The work itseld is a series of photos fictional exhibition on them. I took the photos myself in a model of rooms I created. Photos are captivating , strict and sterile . I made them look as a documentation of exhibitions in whitecube galleries.

Artpiece is my experimentation targeting the jury itself. I am trying to make an impression of exhibition so real that they wont even doubt its autenticity.

Piece is a resume of informations and perceptions I gained during my study in Profesors Beránek and Benedict Tolar's studio.

In my artpiece contains a serie of paintings. Paintings where I use instead of woolen or cotton textile jean textile and use its fluctation and different variabilyty in paint absorbtion. I then reduce its size to miniatures and displayed them in my “Exhibition“.

Piece is a tower made out of set piece. Tower is icorrupted but conected firmly at the same time. At closer inspections the tower reveal its secret- white well-lit rooms. On the walls of these rooms hang paintings. Multiple eyes are watching us trough the fictional walls. In some rooms there are green bubbles that connects inner and outer space.

The piece is a synonymum of our time and its confusingness.

The artpiece is a fiction.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Obrázek 1 - Já létám
Obrázek 2 - Marné vzkříšení houoacío koně
Obrázek 3 - Laň
Obrázek 4 - 1. Nafukovací
Obrázek 5 - Nafukovací
Obrázek 6 - Nad žlutým jen rukou máchni, co je hnědé to hned spláchni
Obrázek 7 - Bakalářská práce Babtism
Obrázek 8 - Bakalářská práce Babtism
Obrázek 9 - Výstava ve Středu
Obrázek10 - Výstava ve Středu
Obrázek 11 - Pani a koláč
Obrázek 12 - Koláč
Obrázek 13 - Koláč
Obrázek 14 - Bez názvu
Obrázek 15 - Bez názvu
Obrázek 16 - Post - generation
Obrázek 17 - Diplomová práce - Obraz 1
Obrázek 18 - Diplomová práce - Obraz 2
Obrázek 19 - Diplomová práce - Obraz 3
Obrázek 20 - Diplomová práce - Obraz 4
Obrázek 21 - Diplomová práce - Detajl
Obrázek 22 - Diplomová práce
Obrázek 23 - Diplomová práce
Obrázek 24 - Diplomová práce
Obrázek 25 - Diplomová práce
Obrázek 26 - Diplomová práce
Obrázek 27 - Diplomová práce
Obrázek 28 - Diplomová práce

Obrázek 29 - Diplomová práce

Obrázek 30 - Bakalářská práce Babtism

Obrázek 1 - Já létám

Obrázek 2 - Marné vzkříšení houoacío koně

Obrázek 3 - Laň

Obrázek 4 - 1. Nafukovací

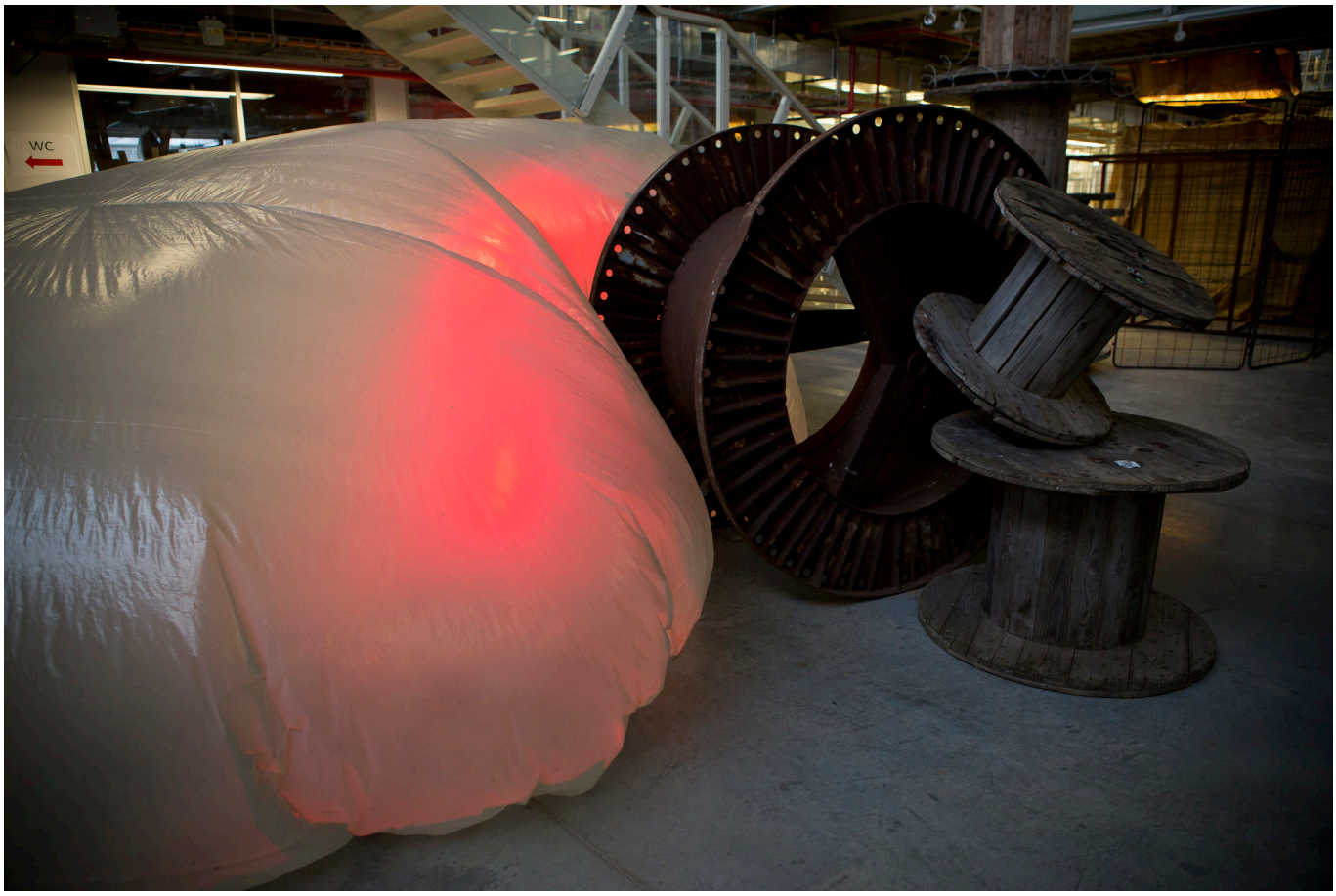

Obrázek 5 - Nafukovací

Obrázek 6 - Nad žlutým jen rukou máchni, co je hnědé to hned spláchni

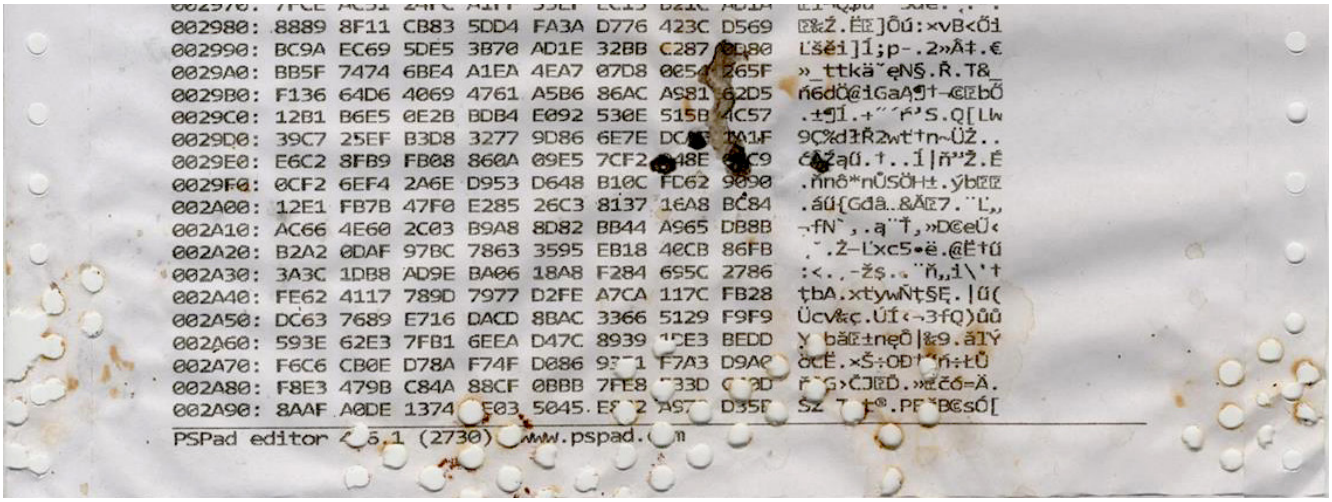

Obrázek 7 - Bakalářská práce Babtism

Obrázek 8 - Bakalářská práce Babtism

Obrázek 9 - Výstava ve Středu

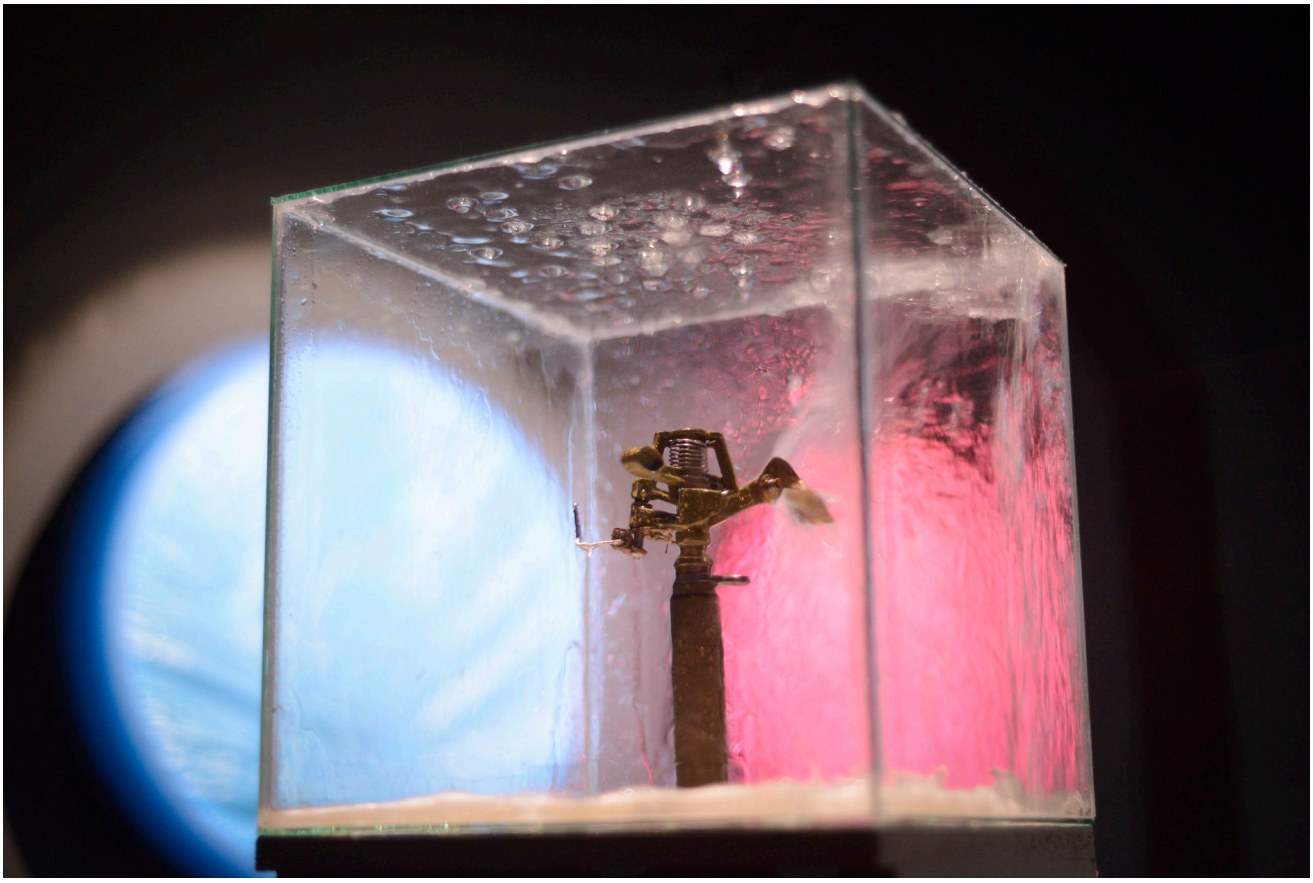

Obrázek10 - Výstava ve Středu

Obrázek 11 - Pani a koláč

Obrázek 12 - Koláč

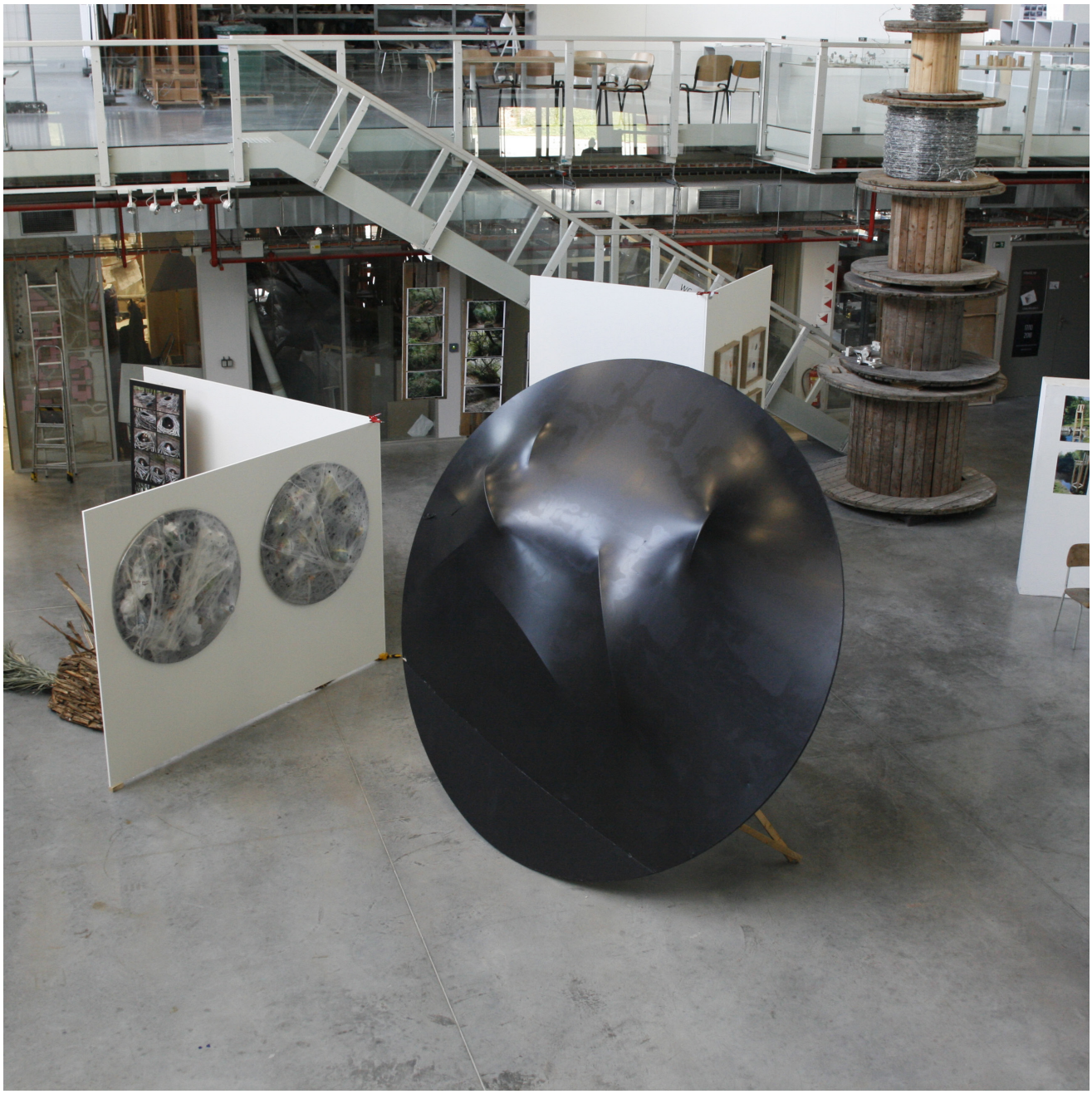

Obrázek 13 - Koláč

Obrázek 14 - Bez názvu

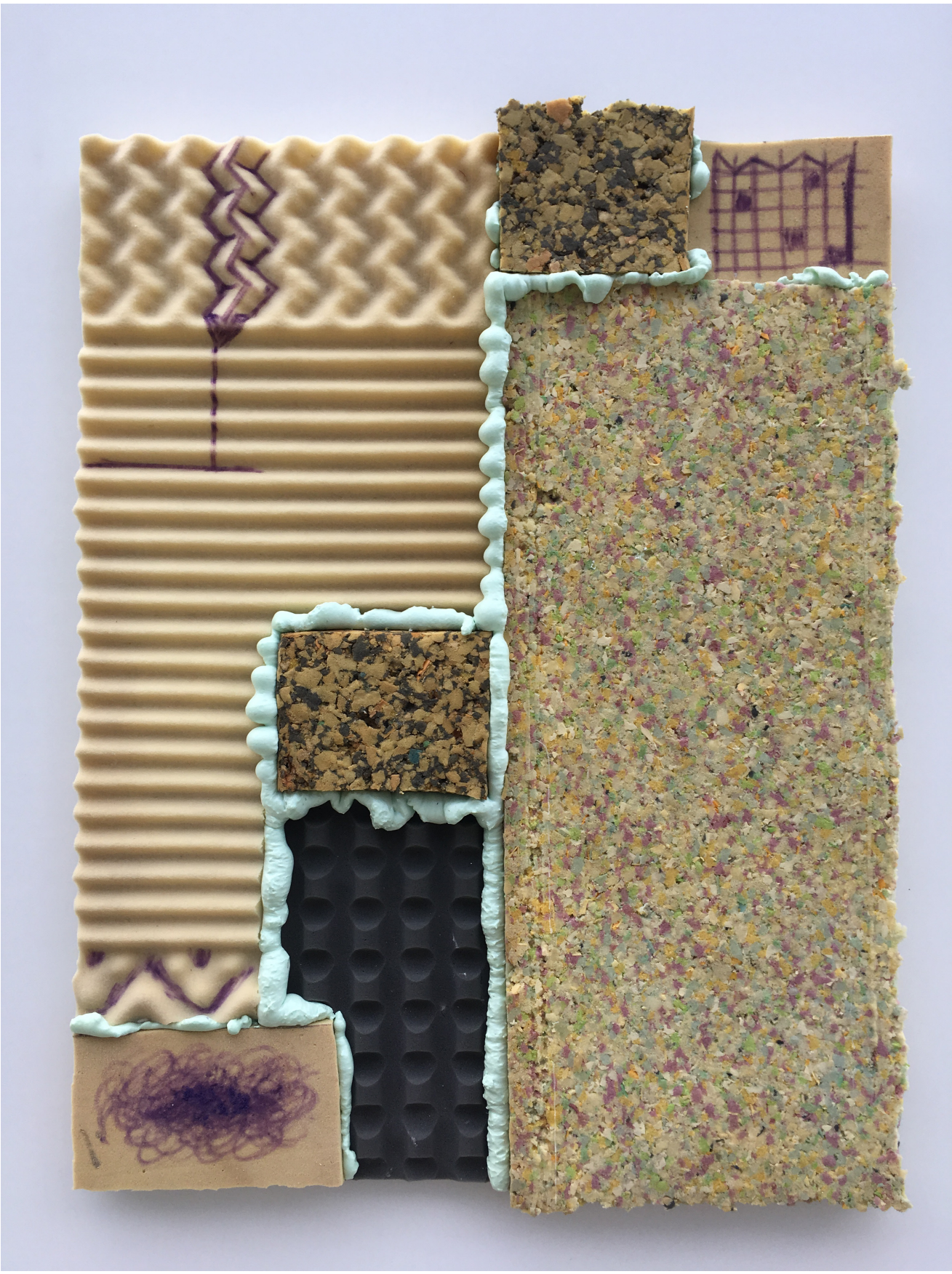

Obrázek 15 - Bez názvu

Obrázek 16 - Post - generation

Obrázek 17 - Diplomová práce - Obraz 1

Obrázek 18 - Diplomová práce - Obraz 2

Obrázek 19 - Diplomová práce - Obraz 3

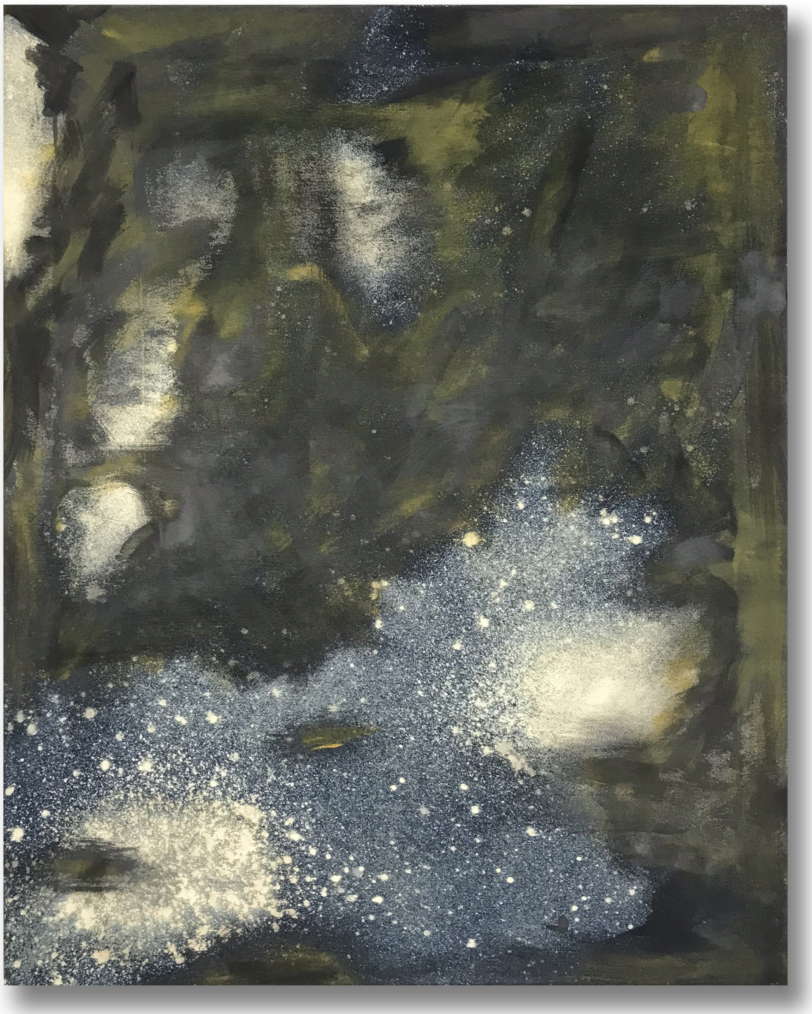

Obrázek 20 - Diplomová práce - Obraz 4

Obrázek 21 - Diplomová práce - Detajl

Obrázek 22 - Diplomová práce

Obrázek 23 - Diplomová práce

Obrázek 24 - Diplomová práce

Obrázek 25 - Diplomová práce

Obrázek 26 - Diplomová práce

Obrázek 27 - Diplomová práce

Obrázek 28 - Diplomová práce

Obrázek 29 - Diplomová práce

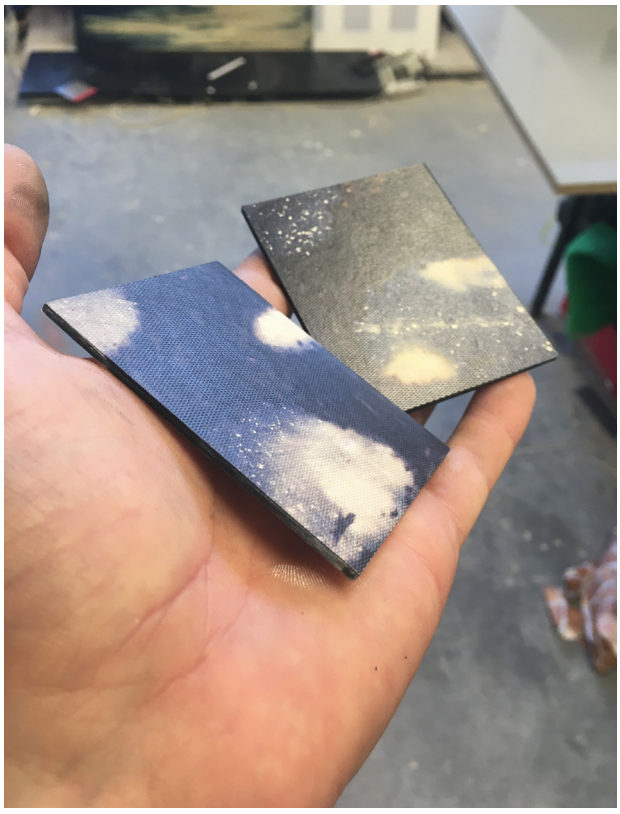

Obrázek 30 - Bakalářská práce Babtism

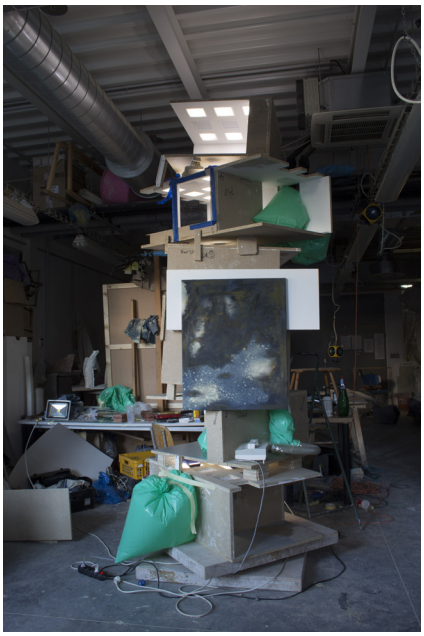

Obrázek 31 - Bakalářská práce Babtism